Evropski parlament
2024-2029

SPREJETA BESEDILA

P10_TA(2026)0015

Odpravljanje nekaznovanja s pomočjo sankcij EU, tudi globalnega režima sankcij EU na področju človekovih pravic (t. i. evropski zakon Magnickega)

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. januarja 2026 o odpravljanju nekaznovanja s pomočjo sankcij EU, tudi globalnega režima sankcij EU na področju človekovih pravic (t. i. evropski zakon Magnickega) (2025/2049(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju Splošne deklaracije človekovih pravic z dne 10. decembra 1948,

– ob upoštevanju Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin z dne 4. novembra 1950,

– ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah z dne 16. decembra 1966,

– ob upoštevanju Konvencije OZN proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali ponižujočim kaznim ali ravnanju z dne 10. decembra 1984,

– ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in zlasti členov 2, 3(5), 21, 23, 29 in 31(2) Pogodbe,

– ob upoštevanju člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki se nanaša na sprejetje omejevalnih ukrepov proti fizičnim ali pravnim osebam in skupinam ali nedržavnim subjektom,

– ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,

– ob upoštevanju izjave št. 25, priložene Lizbonski pogodbi, ki se nanaša na potrebo po zaščiti in spoštovanju procesnih pravic posameznikov ali subjektov, ki jih zadevajo omejevalni ukrepi EU ali ukrepi EU za boj proti terorizmu;

– ob upoštevanju svojih resolucij o kršitvah človekovih pravic,

demokracije in pravne države (tako imenovane „nujne resolucije“), sprejetih v skladu s členom 150 Poslovnika,

– ob upoštevanju Sklepa Sveta (SZVP) 2020/1999[1] in Uredbe Sveta (EU) 2020/1998[2] z dne 7. decembra 2020 o omejevalnih ukrepih proti hudim kršitvam in zlorabam človekovih pravic,

– ob upoštevanju Izvedbenih uredb Sveta (EU) 2021/371 z dne 2. marca 2021[3], (EU) 2021/478 z dne 22. marca 2021[4] in (EU) 2025/1111 z dne 28. maja 2025[5] o izvajanju Uredbe (EU) 2020/1998 o omejevalnih ukrepih proti hudim kršitvam in zlorabam človekovih pravic,

– ob upoštevanju sklepov Sveta o spremembi Sklepa Sveta (SZVP) 2020/1999, vključno s sklepi Sveta (SZVP) 2021/372 z dne 2. marca 2021[6], (SZVP) 2021/481 z dne 22. marca 2021[7], (SZVP) 2021/2197 z dne 13. decembra 2021[8], (SZVP) 2023/1504 z dne 20. julija 2023[9], (SZVP) 2023/1716 z dne 8. septembra 2023[10], (SZVP) 2024/1025 z dne 4. aprila 2024[11], (SZVP) 2024/1074 z dne 4. aprila 2024[12], (SZVP) 2024/1175 z dne 19. aprila 2024[13], (SZVP) 2024/1967 z dne 15. julija 2024[14], (SZVP) 2024/3004 z dne

---

1 UL L 410 I, 7.12.2020, str. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/1999/oj.
2 UL L 410 I, 7.12.2020, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1998/oj.
3 UL L 71 I, 2.3.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/371/oj.
4 UL L 99 I, 22.3.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/478/oj.
5 UL L, 2025/1111, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1111/oj.
6 UL L 71 I, 2.3.2021, str. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/372/oj.
7 UL L 99 I, 22.3.2021. str. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/481/oj.
8 UL L 445 I, 13.12.2021. str. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/2197/oj.
9 UL L 183 I, 20.7.2023, str. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1504/oj.
10 UL L 221 I, 8.9.2023, str. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1716/oj.
11 UL L, 2024/1025, 5.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1025/oj.
12 UL L, 2024/1074, 12.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1074/oj.
13 UL L, 2024/1175, 19.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1175/oj.
14 UL L, 2024/1967, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1967/oj.

2. decembra 2024[15], (SZVP) 2025/346 z dne 18. februarja 2025[16] in (SZVP) 2025/1110 z dne 27. maja 2025[17],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. julija 2021 o globalnem režimu sankcij EU na področju človekovih pravic (zakon Magnickega)[18] in svoje resolucije z dne 2. aprila 2025 o človekovih pravicah in demokraciji v svetu ter politiki Evropske unije na tem področju – letno poročilo za leto 2024[19],

– ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 18. novembra 2020 o akcijskem načrtu EU za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2020–2024, ki je bil podaljšan do leta 2027,

– ob upoštevanju Sklepa Sveta (SZVP) 2023/2721 z dne 4. decembra 2023 spremembi Sklepa (SZVP) 2020/1999 o omejevalnih ukrepih proti hudim kršitvam in zlorabam človekovih pravic[20], s katerim je bil globalni režim sankcij EU na področju človekovih pravic (t. i. evropski zakon Magnickega) podaljšan za tri leta, tj. do 8. decembra 2026,

– ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A10-0266/2025),

A. ker člen 21 PEU določa, da Unijo pri njenem delovanju vodijo načela demokracije, pravne države, univerzalnosti in nedeljivosti človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spoštovanja človekovega dostojanstva, enakosti in solidarnosti ter spoštovanje načel Ustanovne listine Organizacije združenih narodov (v nadaljnjem besedilu: OZN) in mednarodnega prava;

B. ker globalni režim sankcij EU na področju človekovih pravic (v nadaljnjem besedilu: evropski zakon Magnickega), sprejet decembra 2020, EU omogoča uvedbo omejevalnih ukrepov proti posameznikom in subjektom, odgovornim za hude kršitve človekovih pravic po vsem svetu; ker so nekatere države članice EU sprejele svojo nacionalno zakonodajo, ki je podobna zakonu Magnickega, ki je pomembno orodje za dopolnitev sankcij EU; ker so Združene države Amerike, Kanada, Združeno kraljestvo, Avstralija in druge podobno

---

15 UL L, 2024/3004, 3.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/3004/oj.
16 UL L, 2025/346, 19.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/346/oj.
17 UL L, 2025/1110, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/1110/oj.
18 UL C 99, 1.3.2022, str. 152.
19 UL C, C/2025/4390, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4390/oj.
20 UL L, 2023/2721, 5.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2721/oj.

misleče države sprejeli podobne režime sankcij; ker sodelovanje in usklajevanje na področju sankcij med podobno mislečimi državami povečujeta njihovo učinkovitost;

C. ker je sedem sodnikov Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi Magnicki in drugi/Rusija (pritožbi št. 32631/09 in 53799/12) 27. avgusta 2019 soglasno odločilo, da je Rusija odgovorna za smrt Sergeja Magnickega v zaporu in da je bil žrtev namernih nasilnih dejanj, ki so pomenila nečloveško in poniževalno ravnanje; ker kljub preiskavam, povezanim z njegovim priporom, mučenjem, nezakonitim pregonom po njegovi smrti in smrtjo, nihče ni kazensko odgovarjal za to;

D. ker je Parlament v svoji resoluciji z dne 8. julija 2021 o globalnem režimu sankcij EU na področju človekovih pravic (zakon Magnickega) pozdravil sprejetje režima sankcij kot bistven dodatek k naboru orodij EU za človekove pravice in zunanjo politiko;

E. ker se evropski zakon Magnickega uporablja za najrazličnejše kršitve človekovih pravic, osebe in subjekti, uvrščeni na seznam, pa lahko vključujejo storilce, spodbujevalce in tretje strani, ki dobavljajo material ali zagotavljajo tehnično pomoč za represijo;

F. ker je evropski zakon Magnickega usmerjen v posamezne storilce in subjekte namesto v širše gospodarske sektorje, kar zmanjšuje postransko škodo za splošno prebivalstvo in ne ovira dostopa do hrane, zdravil ali javnih storitev;

G. ker evropski zakon Magnickega zajema tudi razširjene kršitve ali zlorabe ter sistematične ali resne pomisleke, povezane s cilji skupne zunanje in varnostne politike iz člena 21 PEU, kot so mučenje in drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje, suženjstvo, zunajsodne usmrtitve in uboji in usmrtitve in uboji po samovoljnih in skrajšanih postopkih, prisilna izginotja oseb, samovoljne aretacije ali pridržanja, trgovina z ljudmi, spolno nasilje in nasilje na podlagi spola, kršitve ali zlorabe svobode mirnega zbiranja in združevanja, kršitve ali zlorabe svobode mnenja in izražanja ter kršitve ali zlorabe svobode veroizpovedi ali prepričanja;

H. ker so uvrstitve na seznam na podlagi evropskega zakona Magnickega oblika mednarodnega priznanja za žrtve kršitev človekovih pravic;

I. ker transnacionalna represija še ni bila uvrščena na seznam hudih kršitev človekovih pravic, zaradi katerih se uvedejo sankcije na podlagi evropskega zakona Magnickega;

J. ker je Parlament v številnih resolucijah pozval k prožnejši in pogostejši uporabi instrumentov sankcij v primerih najhujših mednarodnih kaznivih dejanj ali hudih kršitev človekovih pravic;

K. ker je bilo 4. novembra 2025 na podlagi evropskega zakona Magnickega na seznamu 168 uvrstitev (131 posameznikov in 37 subjektov); ker je ta seznam sicer vse daljši, a učinek in učinkovitost uvrstitve nanj še nista dobro znana;

L. ker kljub napredku še vedno obstajajo velike vrzeli v geografski in tematski pokritosti uvrstitev na seznam, pri transnacionalnih uvrstitvah ter pri določanju referenčnih vrednosti, usklajenih s cilji sankcij; ker se korupcija še vedno ne šteje za kaznivo dejanje v okviru evropskega zakona Magnickega, čeprav je Parlament k temu že večkrat pozval;

M. ker je bil pri uvrstitvi na seznam poudarek predvsem na kršitvi telesne integritete in državljanskih političnih pravic, uperjenih zlasti proti političnim nasprotnikom in aktivistom, predvsem moškim, v avtoritarnih režimih, ne pa na najhujših mednarodnih zločinih, kot so genocid, hudodelstva zoper človečnost in sistemske kršitve socialno-ekonomskih pravic;

N. ker so bile uvrstitve na seznam v skladu s strateškimi odnosi in geopolitičnimi interesi EU večinoma geografsko strnjene, in se zato drugim območjem in okoliščinam posveča premalo pozornosti;

O. ker je za učinkovitost evropskega zakona Magnickega bistvena zaupnost v zvezi z morebitno uvrstitvijo na seznam ali črtanjem z njega; ker bi moral Parlament sodelovati v tem procesu;

P. ker je nad evropskim zakonom Magnickega potreben parlamentarni nadzor, da bi povečali njegovo legitimnost; ker Svet še vedno premalo upošteva resolucije Parlamenta s priporočili?, v katerih priporoči, naj se na seznam dodajo še druge osebe in subjekti;

Q. ker evropski zakon Magnickega zaenkrat omogoča le zamrznitev sredstev in prepoved izdajanja vizumov;

R. ker bi lahko sedanji režim zamrznitve sredstev in prepovedi izdajanja vizumov dopolnili z dodatnimi ukrepi, kot so omejitve finančnih storitev, javnih naročil in sodelovanja v projektih, ki jih financira EU, njegovo področje uporabe pa bi bilo treba razširiti na ožje družinske člane kršiteljev človekovih pravic;

S. ker smernice Komisije še vedno ne zadostujejo za pojasnitev področja uporabe prepovedi zagotavljanja kakršne koli podpore, tudi tehnične in materialne, sankcioniranim osebam in subjektom;

T. ker zaradi določenih vrzeli pri izvajanju, kot so klavzule o odstopanju, ki dovoljujejo pogodbe, sklenjene pred uvrstitvijo posameznika ali subjekta na seznam, nastajajo priložnosti za izogibanje sankcijam, njihova učinkovitost pa se zmanjša;

U. ker obstoječi geografski režimi sankcij EU vključujejo širše omejitve,

ki bi lahko z navzkrižnim uvrščanjem na seznam dopolnile zakon Magnickega;

V. ker se evropski zakon Magnickega večinoma osredotoča na uradnike in funkcionarje na nižjih položajih in pogosto ne zajema oseb z dejansko politično in vojaško močjo;

W. ker na seznam na podlagi evropskega zakona Magnitskega doslej še niso bili uvrščeni akterji, odgovorni za nekatera najtežja hudodelstva, ki zadevajo mednarodno skupnost kot celoto, kot so priznana v Rimskem statutu;

X. ker akterji civilne družbe še vedno predlagajo imena za uvrstitev na seznam v obliki neformalnega sodelovanja z institucijami EU, saj ni strukturiranega mehanizma za njihov prispevek; ker Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD) nima sredstev za ocenjevanje in preiskovanje informacij, ki jih prejme, ter odzivanje nanje;

Y. ker bi se z večjo preglednostjo, usklajevanjem z mehanizmi odgovornosti, mednarodnimi akterji in podobno mislečimi državami ter sprejemanjem uvrstitev na seznam na ravni OZN povečala učinkovitost režima sankcij;

Z. ker nekatere države članice niso spoštovale sankcij EU, saj so sankcioniranim posameznikom dovolile vstop na ozemlje EU; ker takšno nespoštovanje sankcij zelo škodi verodostojnosti EU in zmanjšuje učinkovitost režimov sankcij EU;

AA. ker se večinoma izvajajo na nacionalni ravni in je vsaka država članica odgovorna za izvrševanje sankcij na svojem ozemlju; ker to ustvarja tveganje šibkih členov, kjer bi se lahko posamezniki ali podjetja poskušali izogniti sankcijam s prenosom denarja ali dejavnosti v države članice, ki so počasnejše ali manj stroge pri izvajanju; ker so institucije EU večkrat poudarile, da mora biti uporaba sankcij enotnejša in bolj usklajena, da bi bile te resnično učinkovite;

AB. ker je Parlament v številnih resolucijah pozval, naj se za sprejetje sankcij na podlagi evropskega zakona Magnickega uvede glasovanje s kvalificirano večino;

AC. ker podaljšanje veljavnosti evropskega zakona Magnickega do decembra 2026 ponuja priložnost za njegov pregled;

1. ponovno izraža podporo evropskemu zakonu Magnickega kot nepogrešljivemu orodju za okrepitev človekovih pravi v svetu in nabora orodij EU za človekove pravice, zlasti ker lahko prispeva k spremembi vedenja ciljnih oseb in subjektov ter k prizadevanjem, da bi neposredni storilci, spodbujevalci, pobudniki in posredni podporniki hudih kršitev človekovih pravic, pa tudi tisti, katerim neposredno ali posredno koristijo te kršitve, vključno z njihovimi

ožjimi družinskimi člani in poslovnimi partnerji, odgovarjali za svoja dejanja; poudarja, da je instrument zasnovan tako, da ne vpliva na uživanje človekovih pravic med prebivalstvom;

2. ponovno potrjuje svojo neomajno predanost boju proti nekaznovanosti za hude kršitve in zlorabe človekovih pravic po vsem svetu z učinkovito uporabo obstoječih instrumentov in orodij EU za sankcije, vključno z evropskim zakonom Magnickega; znova potrjuje, da je neomajno zavezan mednarodnemu pravosodnemu sistemu, ki se spoprijema z izzivi brez primere, vključno z neutemeljenimi sankcijami zoper sodnike in osebje Mednarodnega kazenskega sodišča, od katerih so nekateri državljani EU; spodbuja EU, naj glede tega aktivira svoj akt o blokiranju[21], da bi omejili vpliv teh sankcij;

Skladnost politik in strateška učinkovitost

3. poziva k celoviti oceni učinka evropskega zakona Magnickega ter njegovega medsebojnega vplivanja s sankcijami EU za posamezne države in drugimi horizontalnimi omejevalnimi ukrepi EU, da bi ocenili njegovo skladnost, sorazmernost in učinkovitost, tudi pri spreminjanju vedenja tistih, ki so uvrščeni na seznam, opredelili operativne vrzeli ter zagotovili dosledno in strateško uporabo po vsem svetu, ter poziva, naj se evropski zakon Magnickega pregleda v skladu z ugotovitvami te ocene učinka;

4. poziva, naj se stalno in sistematično pregledujejo uvrstitve na seznam na podlagi evropskega zakona Magnickega, in sicer vsaj vsakih 12 mesecev, da bi zagotovili njihovo doslednost, sorazmernost in skladnost z najnovejšimi informacijami in sodnimi odločbami;

5. meni, da bi bilo treba dati na voljo več informacij o merilih za črtanje s seznama, da bi podprli pravno jasnost, dolžno postopanje, preglednost in odgovornost;

6. ponovno poudarja, da je pomembno, da je evropski zakon Magnickega skladen s horizontalnimi omejevalnimi ukrepi EU za posamezne države, sektorskimi ukrepi in embargom na orožje ter obstoječimi mednarodnimi okviri sankcij in da jih dopolnjuje;

7. spodbuja Svet, naj se zavzema, da bi uvrstitve na seznam iz zakona Magnickega uskladili s seznami sankcij podobno mislečih partnerjev, zlasti tistih iz skupine G7, in varnostnega sveta OZN, kadar je to politično in pravno izvedljivo, da bi okrepili splošno legitimnost in učinkovitost;

8. poziva Komisijo in države članice, naj povečajo sinergijo med

---

[21] Uredba (ES) št. 2271/96 z dne 22. novembra 1996 za varstvo pred učinki ekstrateritorialne uporabe zakonodaje, ki jo sprejme tretja država, in ukrepi, ki na njej temeljijo ali iz nje izhajajo (UL L 309, 29.11.1996, str. 1 ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2271/oj).

zakonom Magnickega in mednarodnimi mehanizmi odgovornosti, kot so OZN, Mednarodno kazensko sodišče in regionalna sodišča za človekove pravice, da bi povečali učinkovitost ukrepov EU za boj proti hudim kršitvam človekovih pravic;

9. poudarja, da je pomembno, da se države kandidatke za članstvo v EU in potencialne države kandidatke v okviru svojega širšega usklajevanja s skupno zunanjo in varnostno politiko EU uskladijo z evropskim zakonom Magnickega;

10. v celoti podpira uvedbo ciljno usmerjenih protikorupcijskih sankcij v okviru EU, kar je že dolgo prednostna naloga Parlamenta, in sicer z njihovo vključitvijo v evropski zakon Magnickega ali v drugi obliki; priporoča, naj se področje uporabe režima sankcij razširi na obsežne primere korupcije in zlorabo državnih pogodb o javnih naročilih, ki neposredno podpirajo avtoritarne sisteme, s čimer bi se kršitve človekovih pravic povezale s kleptokratskimi praksami; poudarja tudi, da bi bilo treba pri protikorupcijskih sankcijah upoštevati širši sistemski okvir in jih tesno povezati s celovitimi strategijami proti zadevnim akterjem; pozdravlja dejstvo, da je Komisija predstavila predlog režima sankcij za boj proti korupciji; obžaluje, da so določene države članice blokirale postopek v Svetu;

11. poudarja, da bi moral evropski zakon Magnickega obravnavati tudi kršitve človekovih pravic, ki jih omogočajo digitalni nadzor, izvoz vohunske programske opreme in druga tehnologija, ki se uporablja za represijo, ter namerna dejanja uničevanja okolja, katerih namen je očitno škoditi civilnemu prebivalstvu; poziva, naj se na seznam izrecno uvrstijo posamezniki, vpleteni v take zlorabe;

12. pozdravlja nedavno uporabo evropskega zakona Magnickega proti akterjem, ki so bili odgovorni za nadnacionalno represijo nad oporečniki in zagovorniki človekovih pravic, ter poziva, naj uvrščanje na seznam še bolj odraža ta naraščajoči svetovni trend, obenem pa naj se sistematično ocenjujejo dejanja nadnacionalne represije, vključno z digitalnim nadzorom, nadlegovanjem izgnancev ter čezmejnim ustrahovanjem, dezinformacijami in zakonitimi zlorabami; poziva Svet, naj sprejme delovno opredelitev nadnacionalne represije, da bi zagotovili dosledno sankcioniranje, tudi nedržavnih posrednikov, kot so zasebna varnostna podjetja in organizacije diaspore; poziva EU, naj okrepi uporabo sankcij proti posameznikom in subjektom, za katere je bilo verodostojno dokazano, da so odgovorni za dejanja nadnacionalne represije nad zagovorniki človekovih pravic, vključno z nadlegovanjem sorodnikov, digitalnimi napadi in ustrahovanjem v tujini;

13. poziva države članice, naj se vzdržijo dvostranskih političnih ali diplomatskih ukrepov, ki slabijo njihovo zavezanost mednarodnim kazenskopravnim mehanizmom, vključno z Rimskim statutom, ter varstvu človekovih pravic, ali nasprotujejo enotnemu stališču EU o

sankcijah; naroči podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj v primeru neupoštevanja tega priporočila pozove zadevne države članice, da uskladijo svoje ukrepe in ohranijo enotnost EU; poziva države članice, naj okrepijo usklajevanje in uporabijo lastne instrumente, kot so splošna pristojnost in nacionalne sankcije, v kolikor se te uporabijo usklajeno in v podporo skupnim ciljem EU, da bi dosegli pomembne spremembe in pripomogli k doseganju ciljev sankcij EU;

14. obsoja, da nekatere države članice EU niso spoštovale sankcij EU, saj so sankcioniranim posameznikom dovolile vstop na ozemlje EU, kar je škodilo verodostojnosti in učinkovitosti sankcij; poziva vse države članice EU, naj v celoti in brezpogojno spoštujejo sankcije EU; poziva Komisijo kot varuhinjo Pogodb, naj poskrbi, da bodo države članice EU spoštovale sankcije, ter naj dosledno in brez diskriminacije obravnava vse primere neizpolnjevanja s strani držav članic;

15. poudarja, da so lahko omejevalni ukrepi EU v celoti učinkoviti le, če se razlagajo, izvršujejo in izvajajo dosledno, hitro in enotno v vseh državah članicah; se zaveda razlik med državami članicami na področju pravnih okvirov, upravnih struktur in operativnih virov za izvajanje sankcij; zato poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe, da bi omogočile bolj harmonizirano in usklajeno izvajanje, tudi s povečanjem zmogljivosti za zamrznitev premoženja, izboljšanjem izmenjave informacij ter razvojem skupnih mehanizmov spremljanja in izvrševanja na ravni EU;

16. poziva ESZD, naj opredeli, kako se lahko obresti, ustvarjene z zamrznjenimi sredstvi posameznikov, zoper katere so bile uvedene sankcije na podlagi evropskega zakona Magnickega, zakonito uporabijo v korist žrtev hudih kršitev človekovih pravic, za katere so odgovorni sankcionirani posamezniki; poleg tega spodbuja EU, naj preuči možnost za vzpostavitev posebnega postopka v zvezi z nezakonito pridobljenimi koristmi;

17. zelo pozdravlja, da je Svet sprejel tematske svežnje sankcij v okviru evropskega zakona Magnickega; poziva Svet, naj sistematično in proaktivno sprejme podobne ciljne ukrepe za obravnavanje drugih specifičnih in hudih kršitev človekovih pravic, vključno z mučenjem, prisilnimi izginotji, samovoljnimi pridržanji ter zatiranjem civilne družbe in zagovornikov človekovih pravic;

18. ponovno poziva Svet, naj za odločitve na področjih skupne zunanje in varnostne politike, ki niso vojaškega ali obrambnega pomena, kot so na primer sankcije, postopoma preide na glasovanje s kvalificirano večino;

Krepitev boja proti nekaznovanju

19. poziva, naj bo režim sankcij EU skladen z mednarodnim kazenskim pravom, mednarodnim humanitarnim pravom in politikami EU,

povezanimi s pravno državo in temeljnimi svoboščinami, ter naj jih dopolnjuje, da bi okrepili boj proti nekaznovanju po vsem svetu;

20. poziva EU, naj strateško uskladi uvrstitve na seznam na podlagi evropskega zakona Magnickega z nacionalnimi in mednarodnimi kazenskopravnimi prizadevanji, tudi tako, da nanj uvrstitvi posameznike, ki so jih obtožila mednarodna sodišča, kot je Mednarodno kazensko sodišče, in storilce najhujših mednarodnih kaznivih dejanj ter druge akterje, ki ovirajo te postopke odgovornosti;

21. poudarja, da bi morale biti sankcije namenjene tudi zagotavljanju, da storilci hudih kršitev človekovih pravic in korupcije ne ostanejo anonimni, in javnem izpostavljanju odgovornih;

22. poziva Svet, naj zagotovi, da bodo vse svetovne regije deležne enakega nadzora in zavezanosti, ter naj uvrstitve na seznam razširi tako, da bodo presegale sedanjo geografsko koncentracijo in zajele vse osebe in subjekte, ki so odgovorni za hude kršitve človekovih pravic, ne glede na njihovo državo izvora, ter tako odpravi geografsko in tematsko neravnovesje pri uvrščanju na seznam na podlagi evropskega zakona Magnickega;

23. spodbuja Svet, naj posebno pozornost nameni kršitvam, kot so spolno nasilje in nasilje na podlagi spola, diskriminatorne politike ter preganjanje voditeljic, novinark in aktivistk, da bodo te kategorije ustrezno zastopane na prihodnjih seznamih;

24. ugotavlja, da je bil velik delež posameznikov, ki so bili sankcionirani na podlagi evropskega zakona Magnickega, del državnega represivnega aparata, vendar niso sprejemali odločitev, medtem ko le manjši del oseb, uvrščenih na seznam, zaseda politične in vojaške vodilne položaje; poziva Svet, naj razširi uvrstitve na seznam, tako da ne bodo zajemale le oseb na nižjih ravneh, temveč tudi politične in vojaške voditelje, ter naj kaznuje tiste, ki so odgovorni za sprejemanje odločitev, ki so privedle do hudih kršitev človekovih pravic;

25. poziva k obširnejšemu in učinkovitejšemu obveščanju o naloženih sankcijah, da se poudari globalno stališče EU o človekovih pravicah in boju proti nekaznovanosti, saj nekateri represivni režimi sankcionirane posameznike v nacionalnih propagandah prikazujejo kot heroje in jih celo nagradijo; ugotavlja, da odvračilni element evropskega zakona Magnickega najučinkoviteje deluje proti posameznikom in subjektom, ki imajo lastnino v EU ali sredstva za potovanje v EU;

26. obsoja vse povračilne ukrepe, uvedene proti EU, njenim institucijam, državam članicam, organom ali državljanom, ker na podlagi evropskega zakona Magnickega spodbujajo in spoštujejo človekove pravice, demokracijo in pravno državo;

Preglednost, odgovornost in vloga civilne družbe

27. priporoča večjo preglednost in jasne smernice v postopku sankcij, pri čemer pa naj se ohrani spoštovanje pravic posameznikov, uvrščenih na seznam, do učinkovite sodne presoje;

28. priporoča, naj se kontinuirane, očitne, resnične in trajne spremembe vedenja posameznikov in subjektov, uvrščenih na seznam, kot je stalno sodelovanje z mednarodnimi pravosodnimi mehanizmi, uradno priznajo kot merilo za črtanje s seznama, da bi spodbudili odgovornost in spoštovanje predpisov;

29. predlaga vzpostavitev strukturiranega in preglednega posvetovalnega mehanizma za poročanje in sodelovanje civilne družbe v postopku sankcij, vključno z vzpostavitvijo posebne kontaktne točke ESZD in zaščitnimi ukrepi za žvižgače; priporoča uvedbo proračunskega okna za krepitev zmogljivosti ESZD za sistematično ocenjevanje, preiskovanje in obdelavo informacij in predlogov civilne družbe ter odzivanje nanje;

30. poziva Svet in podpredsednico Komisije/visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj predvidita dopolnilno vlogo Parlamenta, da zbira in predlaga, katere primere hudih kršitev človekovih pravic je treba obravnavati v okviru režima sankcij, in mu posredujeta letna poročila o sklepih glede sankcij po evropskem zakonu Magnickega ter tudi o izogibanju sankcijam; poziva, naj Svet temeljito preuči priporočila za uvrstitev na seznam iz resolucij Parlamenta;

Preprečevanje izogibanja in krepitev orodij za izvrševanje

31. poziva k reviziji evropskega zakona Magnickega, da bi preprečili izogibanje sankcijam, in sicer z izdajo izrecnih in posodobljenih smernic o prepovedi zagotavljanja gospodarskih virov ter tehnične in materialne podpore posameznikom in subjektom s seznama, v katerih bi bilo pojasnjeno, da prepoved zagotavljanja tehnične in materialne podpore vključuje tudi nefinančno pomoč, kot so infrastruktura IKT, programska oprema, pravna pomoč in kibernetska orodja, ki se uporabljajo za zatiranje; poudarja, da je treba okrepiti režim sankcij EU z razširitvijo in diverzifikacijo uporabe sekundarnih sankcij, da bi bile usmerjene proti vladnim uradnikom, subjektom, podjetjem in posameznikom, ki sodelujejo pri omogočanju kršitev sankcij in njihovega izogibanja, s čimer avtoritarnim režimom omogočajo, da nadaljujejo s hudimi kršitvami človekovih pravic;

32. poziva Komisijo, naj okrepi sodelovanje z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, organom za preprečevanje pranja denarja in nacionalnimi finančnoobveščevalnimi enotami, da bi sistematično ugotavljali, ali se nepregledni finančni produkti, kriptosredstva in strukture offshore

uporabljajo za izogibanje sankcijam;

33. spodbuja uvrstitev subjektov na seznam tako na podlagi evropskega zakona Magnickega kot tudi režimov geografskih sankcij, kjer je to ustrezno;

34. poziva Svet, naj pregleda določbe o odstopanju, da družinski člani ali partnerji ali subjekti pod nadzorom osebe, za katero veljajo sankcije, ne bodo imele koristi od pogodb, sklenjenih pred uvrstitvijo te osebe na seznam;

°

° °

35. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.